

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200918
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200918.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o. so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX G. U., o zaplatenie 1.044,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 884,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 964,09 eur od 31.05.2016 do 02.04.2019, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 924,09 eur od 03.04.2019 do 02.05.2019 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 884,09 eur od 03.05.2019 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje žalovanému dlžnú sumu splácať mesačne po 40,- eur, vždy do 28. dňa toho - ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou tohto rozsudku a omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

II. Vo zvyšnej časti sa konanie z a s t a v u j e.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 27.03.2019, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.044,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.044,09 eur od 31.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu uzavreli dňa 25.06.2014 zmluvu o pôžičke č. 7139475, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.500 eur. V danom prípade išlo o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet). Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 71,81 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.308,60 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 2.592,58 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, a preto pôvodný žalobca listom zo dňa 26.03.2016 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1.044,09 eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Následne žalobca dňa 19.05.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 143,52 eur. Keďže si žalovaný nespínil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti, žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania, ktoré vyčísľuje v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. odo dňa 31.05.2016 do zaplatenia.

2. Uznesením zo dňa 15.04.2019, sp. zn. 20Csp/17/2019-59 súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.04.2019, v ktorom uviedol, že uznáva dlh v celom rozsahu a zároveň žiadal o povolenie splácať dlh v splátkach po 40 eur mesačne.

3. Uznesením zo dňa 03.05.2019, sp. zn. 20Csp/17/2019-68 súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 23.05.2019 že súhlasí so splácaním dlhu v splátkach vo výške 40 eur mesačne. Žalobca zároveň uviedol, že žalovaný uhradil ešte pred podaním žaloby a aj po podaní žaloby úhrady celkovo vo výške 160 eur (dňa 04.02.2019 sumu 40 eur, dňa 01.03.2019 sumu 40 eur, dňa 02.04.2019 sumu 40 eur a dňa 02.05.2019 sumu 40 eur), o ktorú sumu žalobca vzal žalobu čiastočne späť.

4. Na prejednanie veci samej sa v zásade nariaďuje pojednávanie. Podľa § 284 CSP, ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie. Súd za splnenia vyššie uvedených podmienok nenariaďoval pojednávanie a rozsudok verejne vyhlásil. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinami založenými v spise, a to so žalobou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 25.06.2014, prehľadom splátok a úhrad, Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2016, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.05.2016 a ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, dňa 25.06.2014 uzatvorila so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.500 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť 60 mesačnými splátkami po 71,81 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa boli 1.687,40 eur. Konečná splatnosť bola dohodnutá na jún 2019. Žalovaný z pôžičky uhradil sumu 2.592,58 eur. Listom zo dňa 26.03.2016, označeným ako Predžalobná upomienka, vyzvala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 215,43 eur v lehote do 05.05.2016. Žalovaný prevzal list dňa 08.04.2016. Žalobca následne po nesplnení povinnosti zo strany žalovaného vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016. Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. svoju pohľadávku z uvedenej zmluvy voči žalovanému žalobcovi. Po podaní žaloby žalobca evidoval úhrady od žalovaného celkovo vo výške 160 eur, o ktorú sumu vzal žalobca žalobu čiastočne späť. Po vykonanom dokazovaní súd spor nasledovne právne posúdil:

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

10. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z. z.“), na účely tohto zákona

sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

13. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné prostriedky na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

16. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

17. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože mal preukázanú jej dôvodnosť. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom táto zmluva bola uzatvorená na diaľku podľa ustanovení zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalobca preukázal, že poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 2.592,58 eur. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uznal svoj dlh v celom rozsahu a žiadal súd o povolenie splácať dlh v splátkach po 40 eur mesačne, s čím žalobca súhlasil. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný ešte uhradil sumu celkovo 160 eur od 04.02.2019 do 02.05.2019, o ktorú sumu vzal žalobca žalobu čiastočne späť, preto súd konanie v časti o zaplatenie 160 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania zastavil a zaviazal žalovaného na úhradu dlhu vo výške 884,09 eur spolu s úrokom z omeškania, ktorý vyčíslil žalobca v zákonnej výške, v splátkach po 40 eur mesačne s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

19. Súd žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože žalobca mal plný úspech vo veci, súd vyhovel jeho žalobe v celosti. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.